

NOORD-BRABANDER

Diene verum
Quid velat? HORATIUS.

De uitgave van dit blad geschiedt driemaal 's wekkes, en wel *dinsdags, don-
derdags en saturday*, en wordt franco toegezonden tot de naastbij gelegen
postkantoren, voor den prijs van f3 - 50 voor 3 maanden. Men kan zich altijd laten in-
schrijven op alle postkantoren en bij de voornaamste boekhandelaren. Voor deze stad en
omliggende plaatsen, van waar hetzelve bij de uitgevers wordt afgehaald, is de prijs slechts
f3 - 00. Advertentien worden tegen 15 cents den regel geplaatst.

NOMMER 15. 'S BOSCH. ZATERDAG, 4 FEBRUARIJ 1832.

Engeland.

LONDEN, 28 January.

In de zitting van het hoogerhuis van gisteren avond is niets van eenig belang voorgevallen. In die van het lagerhuis is de gewichtige clause der alhier aangelegde bill (waarschijnlijk die betreffende de vervallen burgten), namelijk die welke de in-deeling der graafschappen betreft, met eene meerderheid van 126 stemmen aangenomen.

De heer Courteny zal, aanstaanden donderdag, eene motie betrekkelijk de zaken van Portugal doen.

Frankryk.

PARIJS, 28 January.

In den nacht van den 25, gedurende het bal, hetwelk de president van den raad gaf, heeft zich, in het ministerie van binnenlandsche zaken, brand geopenbaard in eenen gang, welke men voor die gelegenheid, met hout en doek zamengesteld hadt. Deze gang grenste (van den kant van het hof, aan het h6tel, en strekte zich uit tot aan den vleugel, waar het tuurwerk is. Het was toen omstreeks drie uren; zes à zeven honderd personen waren nog op het bal. Men vermist van byha-300 de maats, pelzen of chaals, welke in het gebouw, waar de brand zich openbaarde, waren neêrgelegd en waarvan niet een heeft kunnen gered worden.

Van den brand van den 25 waren alle voorzorgen tegen den brand genomen, en heeft dus de pomp dwars door de gangen moeten leiden, hetgeen eenen vrij langen tijd ver-
vondte.

Men heeft zich gemakkelijk den schrik verbeelden, welke de vergadering heeft moeten bevangen, op het denkbeeld, dat de brand den ingang en uitgang van het h6tel van den minister

Men zegt dat er een persoon is heetende te gemen, dat het zou moeilijk zijn te gelooven, dat de dwaadwilligheid in deze gebeurtenis iets heeft gewrocht, want, behalve de waakzaamheid der bedienden, was er sedert drie dagen te Parijs nog in het h6tel een garnizoen van 150 à 200 man.

— Een ministerieel dagblad meldt ons, als iets zeer geluk-
kigs, dat, gedurende het laatstverloopen jaar, de geschenken legaten voor de gesondheid slechts de sommen van 100,000 of 120,000 hebben. In 1830 bedroeg het getal nog drie mil-
lioenen, en in 1824 en de drie volgende jaren het meer dan vier millioenen. Wij maken ons ongeschuldig
vondemogen en men heeft reden om te hopen, dat wij lang-
zamerhand, door de afname van de vermenigvuldiging van
brengen, dat wij voor de kerken, voor de seminarieën, voor
de andere openbare gestichten volstrekt niets meer doen zal. Dat
zal dan ongetwijfeld de hoogste graad van beschaving en nationa-
len v6orspoed zijn. De priesters zullen geenen invloed meer
hebben; de volken zullen daardoor meer gerust en onderdanig,
de zeden zuiverder zijn, het zal een soort van gouden eeuw
zijn. Daarenboven doet het ministerie al wat het kan voor
ons, om ons tot die gelukkige tijden te brengen. Wel verre
van de giften voor de kerken aan te moedigen, weigert het-
zelfde zeer dikwils dezelve te autoriseren, en neemt de minst
gemotiveerde klagen van de verster verwijderde bloedverwanten
gretig aan. Op deze wijze heeft men, sedert de omwenteling,
een legaat doen verwerpen, hetwelk door eene godvruchtige
vrouw, die niet dan zeer ver bestaande bloedverwant had,
aan het seminarie van Versailles gemaakt was. Hare niêrste
wilsverklaringen werden op eene zonderlinge wijze miskend;
want het legaat werd geheel geweigerd, en zelfs, om de be-
spotting te v6ogen bij den hoon, der nagedachtenis en de bedoelin-
gen van een godvruchtig meisje aangedaan, heeft men, gelijk
men zegt, enige vrouwen hembden naar het seminarie gezon-
den. Strikt deze handelwijze de billijkheid en de wijsheid van
den minister van dien tijd, alsmede de kieschheid der familie
niet tot eer?

— Het burgerlijke gerechtshof van Nantes heeft zich in het
proces tusschen den abbé Saulnier de Beaugard, overste der
trappisten van La Meilleraye, en den prefect van de Loire-
Inférieure, aangeklaagd in zijne hoedanigheid als vertegenwoor-
diger van den staat, competent verklaard.

— De heer D. Zon, sententee woon afgezant en minister ple-
nipotentiar van den Koning der Belgen, heeft
de eer gisteren saturday door den Koning ontvangen te worden.

— Een officier, komende uit Rome, is gisteren bij het mi-
nisterie van binnenlandsche zaken aangekomen.

— Men schrijft uit Brussel, van den 27en, het volgende:
— Eene omstandigheid, welke alle hoop op het behoud van den
vrede, welke wij hadden opgevat, bevestigt, is het onlangs aan
het prussisch garnizoen gegeven bevel om de soldaten, welke in
de reserve moeten overgaan, hun ontslag te geven. Hun vertrek
zal binnen wainige dagen plaats hebben, en het bedrag der com-
pagnie, het welk 250 man was, zal op 120 gebracht worden.

Van den 29.

— Keizer don Pedro heeft, gekleed in het uniform van eenen
portugeesche generaal en de constitutionele kokarde dragende,
afschied van de M. genomen; hij was van den generaal markies
de Palmella vergezeld. Don Pedro is naar Belle-Isle vertrok-
ken; waar zijn eskader hem wacht, en zal registreren naar
Terceira zeilen, van welk eiland hij zijne expeditie zal bestim-
ren; zijne vloot wordt gekommandeerd door den admiraal Ser-
torius en den generaal Villafra van twee landingstroepen, onder
het opperbevel van den Keizer gevoeren.

— Men zegt dat de vijf te slechten vestingen zijn: Ath, Mon-
ten, Philippeville en Malenbourg.

— De jongste berigten van Bologna melden, dat de prussische
troepen de legation binnengerukt zijn.

Belgie.

Gisteren heeft de senaat eene vergadering gehouden. De ge-
neeral en chef der burgerwachten heeft in dezelfde, te gemen
eene concept wet over die burgerwachten, welke ter griffie zal
worden nedergelegd. De president deed vervolgens voorlezen:
1. Eenen brief van den minister van finantie, betrekkelijk de
munt en het spoedig voordragen van eene wet over dat onderwerp;
2. Van eenen brief van den minister van binnenlandsche zaken,
waarbij de aanstaande verdeling van 150,000 moerbezels worden
wordt aangekondigd, en de senateurs uitgenoodigd worden, om
op te geven of zij verlangen in die verdeling begrepen te zijn.
De president kondigde daarna aan, dat de kamer alre afge-
vaardigden den senaat een door haar aangesloten concept wet
toegezonden, strekkende om den minister van finantie een ter-
dient voor de uitgaven van february te verleenen. Dit concept ge-
lezen zijnde, werden de deliberatien dadelijk genomen en
— Het antwoord werd daaraan met eenparige stemmen aange-
men.
— Niets meer aan de orde zijnde, scheidde de vergadering en
adjourneerde zich voor eenen onbepaalden tijd.

— Het lijk van den generaal Belliard, heeft gisteren, gids-
rende den geheelen dag, op een parade bed ten toone gesteld.
Hetzelfe was met al zijne insignien en militaire decoraties ver-
sterd. Zijne gelaatstrekken zijn door eenen teekenaar en eene
beeldhouwer afgeteekend geworden. Heden heeft de begrafenis-
plechtigheid in de kerk van Sint Jacob van Courtenberg plaats.
Zijn lijk zal met naar Frankrijk worden vervoerd, maar op het
nietwa kerkhof van Laecken begraven worden.

— De heer de Moulanaere heeft bij de begrafenis van den
generaal Belliard eene lijkrede gehouden, neêr is het geson-
dige portret des generaals alhier aangekondigd.

Van den 1 February.

Heden was, in de zitting van de kamer der afgevaardigden,
aan de orde het voorstel der heeren Brabant en Dabbs over de
geederen der kerken-fabrieken en gestichten van lieffdadigheid.
De kamer verklaarde, hetzelve in overweging te nemen. De dag
der deliberatie er over is echter nog niet bepaald.

De president deed daarna het volgende reeds op het bureau
nedergelegde voorstel voorlezen.

« De ondergetaakenden hebben de eer, u voor te stellen.
 » Art. 1. De civiele lijst wordt, te rekenen van 1° januarij 1832, voor den tijd, dat de regering van Koning Leopold zal duren, bepaald, op eene som van twaalf maal honderd duizend gulden.

» Art. 2. De koninklijke woningen, zullen behoorlijk gemeubileerd en onderhouden, ter beschikking van Z. M. gesteld worden.
 » Brussel, den 29 januarij 1832.

» (hebben geteekend) de heeren Dumortier, Delehaye, Delefailla, E. Desmet, baron Day, Cals.
 De kamer besluit met algemeene stemmen, dat dit voorstel in overweging zal worden genomen, en bepaalt de deliberatien er over op morgen, donderdag.

— Het stoffelijk overblijfsel van den heer Coquerill, de vader, welks overlijden, eenige dagen geleden in de nieuwspapieren vermeld is, is van Aken naar Spa overgebracht, en ter aarde besteld op zijn eigendom du Marteau, naast het lijk van zijne echtgenote, die hij, ontrout vijftien jaren geleden, verloren heeft.

Nederlands.

HERTOGENBOSCH, 3 February.

HR. KK. HH. de veldmaarschalk prins van Oranje en prins Frederik van Hessen alhier aangekomen.

— Naar men verneemt is door het corps officieren van het baillon Noord-Duitsche schutterij, gecommandeerd door den heer majoor Knol en binnen deze stad in garnisoen, een adres gemaakt, waarbij ook namens de onder hunne commando zijnde schutters verzocht wordt, om bij de mobiele armee te velde geplaatst te worden.

— Z. M. heeft, in aanmerking nemende de omstandigheden, waarin het rijk zich bij voortdaring bevindt, goedgevonden, bij besluit van den 21 januarij, op den 1 dezer, publiek gemaakt, de wijziging van het besluit van den 27 maart 1817, betrekkelijk het bevelen van 1809 tot aanvaarding der nederlandsche kunst- en wetenschappen, voor het loopende jaar buiten werking te stellen.

— Men verneemt uit Gravenhage, dat thans door het departement van oorlog is kenbaar gemaakt Zr. Ms. besluit dd. 10 oktober 11, houdende dat, wanneer gewapende maanschappen, tot de bezetting van steden of vestingen behoorende, in welke kampanje-vivres aan het garnizoen worden verstrekt, tijdelijk buiten zoodanige vesting worden gedetacheerd, en in de aan aanwezige nieuwe kantonnementen; geen kampanje-vivres ontvangen, maar tegen betaling van rijks wege bij de ingezetenen worden gehuisvest en gevoed, in dat geval, ook aan de officieren, tot zoodanige detachementen behoorende, ofschoon ook geen deel uitmakende van het lager te velde, voor het garnizoen der kampanje vivres, welke zij bij voortdurend verblijf in de vesting, konden hebben genoten, eene gelijke schadeloosstelling, in geld, zal worden uitbetaald, als bij de besluiten van 1 januarij en 8 maart 1801, aan de officieren tot het lager te velde behoorende, is toegestaan.

— Registreren heeft Z. Exc. de minister van binnenslandsche zaken de aangekondigde staatkundige oordeelkundig, aan de beide kamers der staten generaal, en wel de tweede in volke generaal, geleverd. Dazelfs heeft hebben bestaan: 1° in de bekende memoire en wat de landstadsche conferentie, tot wederberging der veranderingen in de binnenslandsche wetten, en de veranderingen der 24 artikelen, en 2° in het jongste antwoord van onse regering daarop gegeven; en door den heer Debe naar Londen overgebracht.

— De eigenaar van het landgoed van Meilleray, de abt Saurin de Beauregard, heeft een tweede verzoekschrift, in dato 14 november 11, aan de kamer der afgevaardigden van Frankrijk ingeleverd.

— Wij vernemen, dat de trappisten van den Clifberg besloten hebben, zich in België te vestigen, alwaar eenige godsvrienden een landgoed voor hen hebben aangekocht.

— Men verzekert, dat de beroemde generaal Lafayette, wiens naam bij zijne hooge jaren van eegen ernstigen aard is, geene mist in de grondstellingen der filosofie vindende, de arabisch-turkische taal, voor zijne standvastigen godsdienstiger, hij sedert eenigen tijd de grootste achting heeft ongerat, hij zich heeft verzocht, ten einde van dien verdienstelijken prelaat de vertroosting te ontvangen van eenen godsdienst, wiens armen altoos open staan, om zelfs zijne bitterste vijanden en vervolgers te ontvangen.

— De heilige Penitencie, te Rome, heeft eene gunstige uitspraak gedaan, betrekkelijk de morele theologie van den zaligen Alphonsus-Maria de Liguacis.

— Men verneemt dat Z. Exc. de minister van finantien, bij eene resolutie van den 14 januarij, de heeren gouverneurs van de voorbereidende verordeningen heeft voorgeschreven, tot het mogelijk doen plaats hebben der verpligte heffing, en voornamelijk van de artikelen 44, 45 en 46 der wet daaromtrent, tot verdeling der provincien in districten; tot benoeming van

twee personen uit elke gemeente van de districten, waaraan men de commissarissen, tot beoordeeling der gedane aangifte, zou kunnen benoemen; waarvan de opgave voor den 12 dezer maand wordt te moeten gezien.

— Men ziet niet in deze, maar in de volgende week eene openbare zitting der tweede kamer van de staten generaal te moeten; zullende alsdan de werkzaamheden worden hervat.

De, in de bijeenkomst van maandag ingekomene, koninklijke boodschap, van den 28, is verzeld van een ontwerp van wet, dat deszelfs oorsprong verschuldigd is aan de verzoeken van fabriekanten van loodwit en anderen, ter bekoming van vrijdom van den accijs op den azijn, in hunne fabrieken benoemd. Het ontwerp, strekkende om de fabriekanten daarin te moeten te komen, zal hen tevens alsoo in staat stellen, om de mededinging met de buitenlanders te kunnen volhouden, gelijk zulke bij artikel 31 der wet wegens den accijs op het zout van den 21 augustus 1822 (Staatsblad n. 35) geschied is, ten voordere van zoodanige fabrieken, als dit voorwerp volstrekt noodig hebben. In het ontwerp wordt voorgesteld, aan de fabriekanten, welke zulke behoeven, en op daartoe te doen verzoeken, te verleen vrijdom van den accijs op de azijnen, benoemd ter voltooiing of bereiding der in dezelfde vervaardigd wordende voorwerpen. Deze vrijdom zal worden genoten bij wijze van afschrijving op de rekening van den arijmaker, van wien de fabriekant de azijnen zal inslaan. Het zou den Koning worden voorbehouden, te dezer zake zoodanige voorzieningen vast te stellen, als ter voorkoming van misbruiken noodig zullen worden geoordeeld.

— Tot bewijs, dat het charter van Frankrijk eene waarheid is, waarbij de vrijheid van godsdienst is gewaarborgd, deelen wij de twee volgende besluiten mede:

Wij prefect van de Loire-Inférieure.
 Gezien het koninklijk dekreet van 3 messidor, Xlde jaar (10 juni 1804);

Aangezien, dat het met er deed erkendis, dat deze gemeente van trappisten zich te Meilleray heeft gevestigd, en dat dezelfde ver aanwezig noodwendig *illegaal* is, gezien de instructien, die ons zijn geworden door den heer minister van binnenslandsche zaken; Hebben besloten:

Art. 1. De religieuse gemeente, van mannen, te Meilleray gevestigd, onder den naam van trappisten, zal gesupprimeerd en onthouden worden.

Art. 2. De heer onder-prefect van Chateaubriand, zich gedragende naar de instructien, die hem zullen gegeven worden, is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit.

Nantes 5 augustus 1831.
 De prefect van de Loire-Inférieure,
 (get.) Saint-Aignan.

Wij prefect van de Loire-Inférieure,
 Overwegende dat, op aanrags van den buitengewonen commissaris der Koning, de uitvoering provisioneel is geschied geworden, van ons besluit, van 5 augustus 11, houdende de vernietiging der religieuse gemeente, van mannen, te Meilleray, onder den naam van trappisten gevestigd.

Gezien den brief van den buitengewonen commissaris der Koning van den 10 dezer maand, waarbij deze ons verzoekt, om ons bezig te houden met de uitvoering der vernietiging der religieuse gemeente, van mannen, te Meilleray, onder den naam van trappisten gevestigd.

Gezien darenboven de instructien van den minister van binnenslandsche zaken, president van den raad van ministers, vervat in zijne brieven van 2 en 6 juni, 2 en 20 augustus en 2 september.

Hebben besloten:

Art. 1. Ons besluit, tot de vernietiging der religieuse gemeente van trappisten, te Meilleray, zal deszels uitvoering beginnen te ontvangen den 28 dezer loopende maand.

Art. 2. Afschrift van het tegenwoordig besluit zal aan den heer onder-prefect, van Chateaubriand, worden gezonden, als met de uitvoering is belast.

Nantes, 24 september 1831.
 De prefect van de Loire-Inférieure,
 (get.) Saint-Aignan.

De prefect van de Loire-Inférieure,
 (get.) Saint-Aignan.

Staat der schuld ten laste van Frankrijk.

Kapitaal	Intrest
3,523,201,240 francs à 5 pCt.	176,160,062 fr.
22,826,566 " 4 1/2 "	1,027,606 "
78,130,250 " 4 "	3,125,210 "
1,181,842,466 " 3 "	35,455,274 "
4,806,000,522 francs.	215,768,242 fr.
Amortisatie fonds.	43,093,621 "
Intrest van hongtogten.	9,000,000 "
Intrest van niet ingeschrevene schuld.	15,000,000 "
Lijfrenten.	6,200,000 "
Pensioenen.	58,380,654 "

te zamen. . . 345,455,517 fr.
 Zijnde dit het geheel bedrag van hetgene op de jaarlijksche begrooting zoo wegens verschuldigde intresten, lijfrenten, pen-

soenen als tot inkoop der schuld gebragt wordt.

Sedert de daarstelling van het amortisatie-fonds in 1816, zijn reeds van de jaarlijksche verschuldigde intressen ongeveer 47 miljoen ingekocht, die met de 43 miljoen hier boven vermeld, weder gebruikt worden tot inkoop der schuld; zijnde ten dien einde reeds eene somma van 1,120 millioenen gebezigd.

In verschillende provincien van de kerkelijke Staten en ook te Rome is eene aardbeving gevoeld; groote ongelukken zijn daardoor te weeg gebragt, vooral te Foligno, hetwelk veel heeft geleden en waar vele menschen omgekomen zijn. Bevagna, eene kleine stad, doch door deszelfs linnenfabrieken zeer bekend, is bijna geheel verwoest.

REDEVOERING van den heer mr. J. L. A. LUYKEN, uitgesproken in de zitting van de tweede kamer der staten-generaal, van saturday 24 december 11, by gelegenheid der be-raadslaging over het ontwerp van wet, houdende vernieuwing voor den tyd van één jaar, van de wetten van 3 november en 1 december 1830, strekkende tot betuugeling en bestraffing van woelingen, enz.

EDELMOGENDE HEEREN!

Toen wij de wet van den 3 november des voorleden jaars in deze kamer bediscutieerden, heb ik verklaard, dat ik nimmer soude toestemmen in eene wet, welke de toepassing der doodstraf overlaat aan eene regthank van slechts vijf regters. — regters, waarvan er eenigen, door eenen samenloop van omstandigheden, menschen kunnen zijn, die slechts eene oppervlakkige regtskennis bezitten. Ik heb de mogelijkheid van het bestaan van zulke vierschaar aangewezen door de daadzaak dat, volgens de wet van den 10 april 1815, welke toepassing in de wet van den 3 november 1830 wordt ingeroepen, eene speciale regthank wordt opgericht in eene arrondissement's hoofdplaats, waar, bij ongesteldheid of afwezigheid van een of meer regters, de noodzakelijkheid kan geheren worden, om tot de voor dezelve postulerende procureurs toevlugt te nemen, van welke men toch niet kan vorderen, dat zij genoegzaam in het regt, en vooral in het crimineel regt, waarmede hunne gewone betrekkingen nimmer in aanraking komen, ervaren zijn, om als regters, over *leven en dood* van eenen natuurgenoet te beslissen. Eene tweede beweegreden mijner negatieve stem op die wet was, dat zij de uitspraak der opgemelde vierschaar laat uitvoeren, zonder aan den veroordeelden het middel van hooger beroep of van vonnis-vernietiging te verzekeren, en dus voorname waarborgen aan de onschuld ontnemt. Ik heb mij alstoen ook tegen de *tentoonstelling* van den misdadiger verzet, omdat deze juist aanleiding geven kan tot de uitlokking van die snoodde bedriven, welke men voor heeft, om door deze wet te hetugelen.

Ter gelegenheid van de be-raadslagingen over de wet van den 1ste december daaraanvolgende, omtrent de herstelling van de misdaden, bij die van den 3 november voorzien, heb ik ook mijne stem geweigerd aan eenen maatregel, die eene tastbare inbreuk maakte op het regt van verdediging der onschuld, dat bij alle beschaafde volken heilig is. Ik baseerde mijne afkeurende stem voorts op de, naar mijn inzien, in deze wet opgesloten violatie van art. 107 der grondwet, bepalende, dat: «niemand tegen zijnen wil kan worden afgetrokken van den regter, die de wet hem toekent.» Voorts moest ik tegen deze wet opmerken, omdat door dezelve al de bepalingen, voorkomende in de artikelen 542 en volgende tot en met 552 van het wetboek van strafvordering, ten aanzien der procesorde, welke, tot uitvoering van de wet van den 3 november heven bedoeld, moest worden gevolgd, waren opgeschort. De behandeling van vele criminele en correctionele zaken heeft mij geleerd, van hoe veel belang het voor de schijnbaar pligtige onschuld is, alle die waarborgen te behouden, welke de gewone proces-orde in liststreffelijke zaken haar toekent, en welke men mij wel zal toegeven, dat in het wetboek, dat zijn aanbevelen aan hem, die zijne heerschende volken met zijnen onbuigzamen wil en het zwaard regeerde, verschuldigd is, niet *de vim* en *te mild* wared. Daaraan konde ik niet toestemmen in eene wet, die het regt van *verwijzing* aan den beschuldigten ontnemt, en hem verhindert, om de competentie van zijnen gewonen regter in te roepen. Art. 4 deser wet kent aan de beschuldigten wel het regt van *wraking* toe; doch ik heb alstoen beweerd, en ik beweere nog, dat dit regt geene compensatie oplevert voor het gemis van datgene, wat hun bij de artikelen 542, 543, 546, 547 en 550 van het wetboek van strafvordering is gewaarborgd. Die wraking niet anders kun-nende geschieden, dan uit hoofde van wettig vermoeden, beteekent bedroefd weinig voor de onschuld; omdat dezelfde regthank, welke gewraakt wordt, daarover moet beslissen, en dus eenigermate beslissen zat in *propria causa*.

Ik heb toen, met andere leden, nog andere zwaarigheden tegen deze wet in het midden gebragt. Ik heb er op aangedrongen, dat in tijden, waarin partijgeest heerschte, zulke exceptionele wetten allergevaarlijkst voor de onschuld waren, vooral, wanneer iemand, *gelyk hier*, van zijnen gewonen en natuurlijke regter wordt afgetrokken. Ik doelde daarmede voornamelijk op de bemoeienissen van het openbaar ministerie, omdat

dit met meerderen spoed, dan de regter, moest te werk gaan; omdat dit de zaak doorgaans maar alleen van de bezwarende zijde kan inzien; omdat dit slechts *aanklaagt* en niet *veroordeelt*, en gevolgelijk met de beste meening, b. v., op een bezwarend proces-verbaal van eenen platten lands burgemeester, eenen *schynbaar misdadigen*, doch *wezenlyk onschuldigen*, aan zijnen natuurlijke regter kan onttrekken, en door die onttrekking oorzaak wezen, dat hij wordt veroordeeld, terwijl hij, voor zijnen gewonen grondwettigen regter te regt staande, welligt soude zijn vrijgesproken. Men kan hiertegen opwerpen, dat de ondervinding heeft geleerd, dat er geen geest van partyschap bij ons braaf en getrouw volk bestaat; en niemand is daarvan meer overtuigd dan ik; doch in dit geval zal men mij wel willen toegeven, dat deze uitzonderings-wetten nog minder noodzakelyk zijn. Men kan ook argumenteren, dat deze wetten heilzaam kunnen werken tegen *vreemde* onruststokers. Ik geef dit toe; doch moet daarbij voegen, dat tot betuugeling van zulke schadelijke en *verachtelijke* wezens geene omstandigheds-wetten noodig zijn, dewijl het wetboek van strafregt daartoe ruimschoots de middelen aan de hand geeft.

Dit laatste leidt mij van zelve tot de zinsnede der memorie van antwoord op de aanmerkingen der afdeelingen, oprigtelyk de vernieuwing deser twee wetten, waarin gezegd wordt, «dat men meent, dat het vervalven der wetten met den 1 januarij aanstaande, van ver uitziende gevolgen soude kunnen worden, alsop daardoor straffeloosheid zou worden verleend aan hen, » hoe weinig dan ook, landgenooten of *vremdelingen*, welke zich » zonden mogen schuldigen maken aan de misdaden van verstand- » phending met den vijand; bespieding en andere bij art. 76 en » volgende, van het wetboek op het strafregt vermeld, en welke » alleen door weinigen kunnen worden bedreven.» — «Die artikelen toch, » zegt men verder in de memorie, » zijn in den » eigenlyken zin, alleen toepasselyk op eenen *buitenlandschen vy- » and*, en de regter soude, vooral na het bestaan der wet van » 3 november 1830, zich met grond onbevoegd achten, om aan » die wetsbepalingen eens meer uitgebreide uitlegging te geven, » dan derselver letterlyke inhoud medebrengt.» Ik laat de kwes- » tie in het midden, hoe of de artikelen 76 en volgende van het » wetboek van strafregt, omtrent de belgische opstandelingen en » derzelver medeplichtigen, moesten worden toegepast; maar dat » regterlyke lichamen in dit rijk dienaangaande in opzigt met » den heer minister van justitie verschillen, en dus die artikelen » nog wel degeelyk, na de promulgatie der wet van 3 november » 1830, zijn toegepast geworden, zal blijken uit datgene, wat ik » de eer zal hebben, aan de kamer mede te deelen. Het geval » is het volgende:

In het laatste der maand oktober des jaars 1830, werd we- » kere *Theodorus Jansen*, in de stad Eindhoven gearresteerd en » heklaagd, van te hebben gepleegd roversarij aan twee kuras- » siers van ons op de groenen liggende leger. De zaak werd ge- » bragt voor den krijgstraad te velde, en aldaar zijn proces op- » gemaakt. De auditeur militair bij dien krijgstraad requireerde, » op den 24 december daaraanvolgende, tegen den beschuldigten » de toepassing van de doodstraf, zich, onder andere wetsbepa- » lingen, grondende op art. 77 van het wetboek van strafregt. » De verdediging van den beschuldigten bezigde het argument, » hetgeen de aan ons medegeleide beantwoording-memorie op » de aanmerkingen der afdeelingen voorziet. De wet van 3 no- » vember 1830 was toen, niet alleen door den verlopen tyd » sedert hare uitvaardiging, aan den krijgstraad, en vooral aan » den auditeur, bij dezelve, die een regtsgeleerde is, bekend, » maar moest alle aandacht der leden van dat regterlyk lichaam » vestigen, omdat de verdediging als hoofdargument had gebezigd » het beginsel, dat art. 9 en volgende slechts op daden, ten be- » hoeve van eenen buitenlandschen vijand gepleegd, konden wor- » den toegepast. Ondanks dit alles, heeft de krijgstraad voormeld » regt gesproken en den beschuldigten, mede op grond van art. » 77 van het wetboek van strafregt, veroordeeld tot den strop, » dat er de dood na volgde. Dit vonnis is nog getrouw door het » hoog militair gerechtshof en daardoor niet veranderd, en soude » gewis zijn uitgevoerd geweest, indien het Z. M. onzen geëer- » bidigten Koning, in Hoogstdezelfs onbegrensde clemencie, » niet behaagd had, de doodstraf in eene andere te ommeeren. » Het naar edelmoegende heeren door eene frappante daadzaak » het meer specieuse, dan wezenlyk gewigtig argument van het » ministerie wederlegd! Ik zal verder opmerken, dat de slotsom » van de memorie van beantwoording, aanteidende, dat «zo » verre men weet, de noodzakelykheid der toepassing van de » wet van den 1sten december 1830 nog niet heeft bestaan, » de doelmatigheid harer voortdoring voor nog een jaar juist we- » dersprekt, en hierin een argument te meer wordt aangetrof- » fen, om daartegen op te komen.

En ten slotte vraag ik, of de saectie der aan onze be-raad- » slagingen onderworpenen concept-wet wel staatkundig is? Zullen » vreemden, die onze eensgezindheid en trouw zoo gaarne ver- » dacht maken, en als grijpende wolven, met verslindende klaan- » wén alles aanranden, wat slechts schijn van onrust en over- » gevoegtheid bij ons kan denkbaar stellen, daarmede niet mid- » nitschreeuwen, dat de band van eenheid tusschen den geëer- » bidigten Monarch en zijne waardige en getrouwe onderdanen

as van een gereten? Hoewel dat schreeuwen den bedaaften en druggzamen Noord-Nederlander weinig zorg haart, wilde ik het toch voorkomen, om de Mogendheden, welke, ten onzen aanzien nog niet geheel van het voorschrift des heiligen volkenregts zijn afgedwaald, niet in den waan te brengen, dat op een oogenblik, dat alle opinien zich om den troon scharen en in eene enkele, het behoud der nationale eer en onafhankelijkheid, in een smelten, waarvan onze beraadslagingen van gisteren zulke schitterende bewijzen hebben gekenmerkt, bij dat eerbiedwaardig volk nog exceptionele wetten noodig zijn. Die gedachte te smooeren, dankt mij, was doelmatig, was staatkundig.

Ik zal hier niets meer bijvoegen, dan dat ik op deze gronden verplicht ben, om Z. M. mijnen dank te betuigen voor Hoogstdezelfs ijver in het bevorderen van srijks belangen, en eerbiediglijk te verzoeken het gedane voorstel in nadere overweging te nemen.

In een Rotterdamseh blad leest men den navolgenden brief.

Sch... den 27 Januarij 1852.

Mijnheer!
 Hoezeer ik toestem, dat in tijden als de tegenwoordige, men alles vermindert moet, wat de geest van oppositie tegen de bestaande inrigtingen zou kunnen strjfen, en uw blad voornamelijk, sedert zijne verandering van redactie, alles zorgvuldig achterlaat, wat geene volkomene eensgezindheid ademt, zoo vooronderstel ik echter, dat er zaken kunnen voorkomen, van welke nog alleen door middel der drukpers, de openbaarmaking, gezamenlijk (vergan mij dit woord) zonde kunnen worden.

Hoe de algemeene geest in uwe woonplaats gestemd is, behoort men mij niet te zeggen, zij is uitmuntend; maar niet in alle plaatsen is het alzo. In deze stad zou het punt van verandering, wel wat verschillen; waartoe verscheidene oorzaken het weg open, en waarvan ik UEd. de beide volgende wil behoudt, met de hoop, dat er op deze wijze; nog eene gunstige verandering moge plaats hebben.

Gij weet, dat in deze plaats het getal Roomschen en Protestanten schier gelijk staat, en dat men dus niet zonder grond zou mogen verwachten, dat alle stadsbedieningen of posten, zoo niet gelijkelijk, althans toch naar evenredigheid zouden worden verdeeld. Nu, sedert jaren loopt hier een jong mensch, zeer bekwaam den vereischten rang bezittende, de stad plat, maar hij is roomsch, om schoolonderwijzer te worden; hij kan echter niet geplaatst worden, wijl er geene schoolvakant is; dit is geldig; maar nu ziet, dat niettegenstaande dit, een ander jong mensch, maar die Gereformeerd zijnde, eene school openf, zich vestigt, en geruggesteund door een der leden van het Bestuur, op zijne plaats zich handhaaft, zonder zich de school volgens een wet gesloten te zien, gelijk men het den Roomschen kandidaat gedreigd heeft, dan zie ik geene reden, waarom de eene zich wederrechtelijk behandeld ziet, terwijl de andere beschaamd wordt.

De korenmarkt bestaat hier ter stede uit acht makelaars, waaronder slechts een Roomsche was; hij komt te overliden, en een ander roomsche solliciteert om in zijne plaats te worden aangesteld, te vergeefs, ook deze post wordt aan een protestant geschonken, welke hoewel hier nog andere bedieningen heeft, maar hij is van de familie en dit decideerde de zaak. De roomsche makelaar nu, volgens patent, houdt men uit het gezelschap der andere geweest, die de beursprijs maken en wijlingen aannemen, en moet het aanzien dat andere niet dat gedeelte winst voordeel doen, waarop hij mede wettige aanspraak moest te hebben.

Althans twee daadzaken waarvoor hier geene remedie is, kent gij echter nog een middel, dan verplicht gij eene op die wijze onderdrukte gezindheid met

DWBw. Dr. (get. K.

BRAZILIE:

De algemeene vergadering van Brazilië heeft besloten, dat de kamer van de afgevaardigden, welke zij naar de ophanden zijnde vergadering wilden zenden, de bevoegdheid zouden opdragen om alle artikelen van de bestaande constitutie te veranderen of af te schaffen, welke met de volgende voorstellen strijden zijn:

1. Het gouvernement van Brazilië zal een eedverbod niet mocht. De constitutie zal slechts drie politieke magten erkennen, de wetten, de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke magt.

2. De constitutie zal op eene juiste wijze de magt, de pligten en de rechten van elken tak van het wetgevend gezag afteblijven en verensigd bepaken, die veranderingen zullen gemaakt worden, naardat zij noodzakelijk zullen worden geoordeeld.

3. De afgevaardigden zullen voor twee jaren gekozen worden; welke wetgeving dat niet langer mogen duren.

4. De senateurs zullen ook voor eenen bepaalden tijd gekozen worden; een derde van het geheel zal bij elke vernieuwing

van de kamer der afgevaardigden gekozen worden; de wijze om deze verkiezing te doen en de orde van verplaatsing der senateurs, zullen in de constitutie bepaald worden.

6. De uitvoerende magt zal al de eigenschappen van eene wijzigende magt behouden; alle anderen zullen vernietigd worden.

7. De uitvoerende magt zal hare bekrachtiging mogen weigeren aan eene wet, door bij geschrift de beweegredenen barer weigering moeten verklaren, maar indien de wet na deze weigering op nieuw door de beide kamers werd goedgekeurd, zal zij als aangenomen beschouwd worden; zij zal bij gevolg worden gepromulgeerd.

8. Het hoofdstuk der constitutie, betrekkelijk den staatsraad zal vernietigd worden.

9. De algemeene raden zullen in provinciale wetgevingen veranderd worden, welke ieder twee kamers zullen hebben. De door deze lichamen, die niet onderhoorig aan de magt der nationale vergadering zijn; aangenomene wetten, zullen, na de bekrachtiging van den president verkregen te hebben, in de provincie van kracht zijn.

10. De publieke inkomsten zullen in nationale en provinciale inkomsten verdeeld worden. De taxatiën en belastingen voor de uitgaven van het algemeen gouvernement, zullen door de nationale vergadering en die voor elke provincie door hare legislatuur worden bepaald.

11. Gedurende de minderjarigheid van den Keizer zal het rijk geregeerd worden door eenen regent of vice regent, door de provinciale vergaderingen gekozen. De stemmen zullen door de nationale vergadering onderzocht en geverifieerd worden.

12. Elke municipaliteit zal eenen intendant hebben; die met dezelfde magt als de provinciale presidenten zal bekleed zijn.

BEKENDMAKINGEN.

De Notaris **HENDRIK VANTON** BIJVOET, residentende in de stad Rotterdam, zal voor Mevrouw de Wed. M. FREDRIK Publiek en voor alle Man Opveien en Verkoopden: 130 Stuks, meerendeels zware EIKEN BOOMEN, geschikt voor Molen-, Kulp- en Timmerhout; 2 Stuks zware KANEDA, POPULIEREN en WILGENBOOMEN, bijzonder geschikt voor Klompen; 38 zware MASTBOOMEN en 46 zware BERKENBOOMEN, alle staande op de Gaderen van de Mevrouw de Wed. FREDRIK, te Rotterdam, Dordrecht, Gouda, Dordrecht en Schiedam. De verkoop zal geschieden in Gemiddeld gedeelte in de Herberg bij JOHANNES VAN ABTELLEN, en gedeeltelijk op de plaats, op Donderdag den 16 Februarij 1852, van 9 o'ers, in gemiddeld gedeelte te beginnen.

Betaaldag, 1° October 1852.
 Nadere Informatien te bekomen ten Kantoor van den Notaris en bij **JOHANNES VAN DER HEYDEN**, te Schiedam.
ZEGT HET VOORT

J. C. REEAMOND, blijft nog eenigen tijd gevestigd in de Vuchstraat, lett. G. n. 358, naast den Apothecar. Barck, te Rotterdam. Bij hem zijn te bekomen alle Chemische preparaten, als Landpoeder, Lijdoornen, zalf, ook voor Wraffen, Fignato, die het neutralen der haren belet, Schryf-goeder, Lijp-balsam, die wit en zacht is aan hoid en handen, geeft een roosnes lichaamsdeelen terzelfde tijd geneest, enz. red.

REKENING DER EFFECTEN

AMSTERDAM, den 21 Januarij 1852.

NENRAL. Werkel. Schuld	100	100
Eitgestelde schuld	70	100
Kanshijetten	15 1/2	100
Recept. geld 1830	5	100
Schakk. bill., groote	6	100
Dito kleine a f. 100	6	100
Dito dito a 50	6	100
Vergoeding, Belgien	6	100
Amortisatie, Syndicaal	4 1/2	100
Dito, dito	3 1/2	100
Anticipatie billat. 1831	6	100
Handel, Maatschappij	4 1/2	100
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek	3	100
Certifikaten van dito	5	100
RUSLAND. Bij Hops en C.	5	100
Bij dezelfde 1828 en 29	5	100
SPANJE. Cert. van insch. gr. boek	6	100
dezelfde te Amsterdam	6	100
ENGLAND. Geconsolideerde	3	100
NAPELS. Certificaten	7 1/2	100